

mænd. Dette medførte dels, at der måtte dispenseres fra en række uddannelsesbestemmelser for befalingsmænd, dels at et antal reservebefalingsmænd fik tilbudt ansættelse på kontrakt til kortere tjeneste eller til frivillig, fuld vedvarende tjeneste i forsvaret. Om det sidstnævnte personel har der ikke hidtil direkte været lovgivet, og det har derfor været overvejet, om man burde søge en lovmæssig baggrund tilvejebragt for dette personel.

Forannævnte behovsundersøgelse har vist, at det stadig vil være nødvendigt at supplere liniebefalingsmændene med reservebefalingsmænd til frivillig tjeneste. Dette behov koncentrerer sig imidlertid først og fremmest om de yngre befalingsmandsgrader, og det vil i vidt omfang kunne inddækkes ved reservebefalingsmænd antaget til kort- og langtidstjeneste. Det vil dog være hensigtsmæssigt at bevare muligheden for fortsat at antage personel til fuld vedvarende tjeneste i stærkt begrænset omfang. Specielt af hensyn til det allerede antagne personel af denne kategori er det fundet rimeligt, at der i nærværende lovgivning tilvejebringes en betryggelse ved i lovens pensionsbestemmelser, § 18, specielt at nævne gruppen og sikre den ansættelse, indtil pension opnås. En lovgivning herudover er derimod ikke fundet fornøden.

Forsvarsministeriet har til hensigt at tage den gældende ordning vedrørende forfremmelsesbestemmelser m. v. op til nærmere overvejelse.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Til §§ 1 og 2.

Paragrafferne svarer stort set til den nuværende personellovs § 1, idet man dog i den gruppe af militært personel, som ikke er indordnet i den militære rækkefølge, jf. henvisningen til § 5, har medtaget gejstligt personel, musikerpersonel samt søværnets mekanikerpersonel. Der er intet behov for, at dette personel udnævnes til befalingsmænd for at udføre dets normale tjenestefunktioner, og man har derfor fundet det rigtigst at give det den status, som hidtil har været gældende for auditorpersonellet alene.

Antallet af tjenestemandstillinger for såvel militært som civilt personel samt den lønningsmæssige placering fastsættes i lov om normering og klassificering af statstjenestemandstillinger.

Til § 3.

Som anført i de indledende bemærkninger er indholdet i den nuværende lovs § 3 søgt begrænset. Det er således foreslået kun at lovfæste dels de personelkategorier, som det i den militære række-

følge indordnede militære personel er opdelt i, dels de grader og betegnelser, som findes inden for de enkelte personelkategorier. Inden for disse kan der findes forskellige faglige linier, som kan kendetegnes ved en særlig bogstavbetegnelse, eksempelvis (M) for officerer af maskinlinien.

Som det fremgår af lov om forsvarets organisation m. v., er det hensigten ved kongelig anordning at fastsætte, hvilke grader befalingsmænd skal have for at kunne beklæde visse chefstillinger m. v. inden for forsvaret.

Bl. a. af hensyn til samarbejdet med de øvrige NATO-lande er det foreslået at ændre gradsbetegnelserne kaptajn og kaptajnløjtnant i hæren, flyvevåbnet og disses dele af korps m. v. til henholdsvis major og kaptajn. Der sker ikke herved nogen ændring i hidtidigt arbejds- og ansvarsområde for personel af de pågældende grader, ligesom det forudsættes, at den nuværende ligestilling med søværnets grader orlogskaptajn og kaptajnløjtnant med hensyn til placering i lønningsklasser og militær rækkefølge bibeholdes.

Det er foreslået at erstatte de tidligere særlige grader for maskinofficers- og intendanturofficerspersonellet med de almindelige officersgrader. Overgangsbestemmelser herom fremgår af § 30.

Graderne overfenrik og fenrik er i modsætning til tidligere anført som specialofficersgrader (stk. 2, b); graden fenrik af specialgruppen foreslås henført til samme klasse i den militære rækkefølge som løjtnantsgraden, mens overfenriken af specialgruppen forudsættes at bevare sin placering mellem løjtnanten, søløjtnanten af 2. grad, flyverløjtnanten af 2. grad og premierløjtnanten, søløjtnanten af 1. grad, flyverløjtnanten af 1. grad.

Det er endvidere herved forudsat, at fenriker og overfenriker, der nu henføres til specialofficersgruppen, opnår samme rettigheder som tilsvarende officerspersonel (stk. 2, a).

Under befalingsmandskategorien specialofficerer er endvidere foreslået åbnet mulighed for indførelse af specialofficerer af reserven.

Specialofficersgruppens distinktionering skal i princippet svare til officersgruppens distinktionering, suppleret med en særlig gruppeafmærkning. Den særlige gruppeafmærkning vil for fenriker og overfenriker af specialgruppen i søværnet bestå af de pågældendes tjenestegrensmærke over rundgående snor(e) uden „øje“.

I stk. 3 under befalingsmandskategorien øvrige befalingsmænd er det foreslået at indføre graderne seniorsergent af 1. og 2. grad. Til seniorsergenter af 2. grad vil kun kunne forfremmes oversergenter, der har en teknisk eller anden speciel uddannelse,